

Ingezonden

Zijn wij met de Groninger Slenk nog wel op de egoed weg???

Ja, waarde Slenke-fokkers, deze vraag komt telkens weer in mijn gedachten, als ik zo de diverse liefhebbers van de Gron. Slenk bezoek en ook de duiven bekijk op de diverse tentoonstellingen, welke ik bezocht heb. Mijns inziens wordt de Slenk tegenwoordig te groot en te lang gefokt. Vroeger zag men nergens zulke zware en lange Slenken. Als ik mij de tijd van 30 à 40 jaren geleden voor de geest haal en dan de Slenken van die tijd vergelijk met die van nu, dan zijn heden ten dage bij de meeste Slenke liefhebbers de dieren te zwaar en te lang. Ik kan mij nog best de oude liefhebbers voorstellen van vroeger jaren, het zijn of waren de heren Th. Sanders, bekend Slenke keurmeester, v. Gijn (de schoorsteenveger), Gebr. Drijber Hendriks (de koetsier), Schinning en Hesselings, allen uit Arnhem, Jacobs uit Velp en nog meer anderen, o.a. Meijerink uit Enschede, Bouwman en Siersma uit Groningen. Al deze liefhebbers hadden vroeger zeer mooie kleine dieren en laten deze heren hoeverre ze nog in leven zijn eens terugdenken hoe of toen de Slenk was en men zal éénparig moeten toegeven, dat de tegenwoordige Slenk veel en veel te groot wordt gefokt.

Nu zijn er ook wel enkele voordelen heden ten dage en deze zijn, dat de hedendaagse Slenk een veel sterkere vogel is dan vroeger. Onze dieren waren veel vatbaarder voor ziekten dan onze tegenwoordige duiven. Wat had men vroeger een last van snot en het geel in de bek en wat gingen er jaarlijks veel kostbare en mooie dieren dood. Ik kan mij herinneren uit de tijd, toen ik in Zuid-Limburg woonde, dat er in Roermond een liefhebber woonde, die zijn hele stam aan deze gevreesde ziekte verloor. Wat waren dat prachtvogels! Enkele heb ik nog gered en ik deed er enige aan een bekende fokker H. Schinning in Arnhem over, die met deze dieren overal, waar hij inzond, de hoogste onderscheiding verwierf. Wat zag men toen mooi geel en rood en niet zoals nu geelbl. en rood bleek met lichte koppen. Nu kom ik tot mijn

kardinale vraag: Is hier geen verandering te brengen? Of kunnen wij de handen ineen slaan en zorgen dat onze Slenk, die wij al zoveel jaren fokken, niet kleiner en minder fors te krijgen is. Mijn persoonlijk inzicht is van wel, doch dan moeten al de Slenke-fokkers zich aaneen sluiten in een Speciaalclub met jaarlijks een clubtentoonstelling en een alleszins bekend Slenkekeurmeester en dat onze dieren worden beoordeeld door iemand, die de Slenk goed kent en hem in zijn oude glorie wil terugbrengen. Maar dan moeten wij landelijk verenigd zijn, doch niet zoals men bij de Groninger Slenkeliefhebbers voorstaat. Daar wil men wel een landelijke bond of club, doch men wenst dat de jaarlijkse tentoonstelling zal worden ondergebracht bij de Noordelijke Plumveetentoonstelling. Dit is fout. Wij moeten alle dezelfde plichten hebben, doch ook dezelfde rechten en voordelen en niet dat de andere Slenkefokkers steeds hun dieren naar Groningen moeten sturen.

Ik hoop, dat dit schrijven er zal mogen bijdragen dat men in Groningen beseft op de verkeerde weg te zijn en dat men van hun dwalingen zal terugkomen en spontaan zal medewerken tot oprichting van een Speciaalclub, waarvan de leden telkenjare beslissen waar hun club zal uitkomen, op welke tentoonstelling en in welke stad.

Nu nog een woord tot de Gron. Slenkekeurmeesters, die dit seizoen de Slenken op diverse tentoonstellingen hebben beoordeeld. Wat is Uw bevinding? Kom eens uit de hoek en zeggen jullie eens je mening. Denk eens jaren terug en vergelijk of de heden ten dage-Slenk juist zoals ik heb opgemerkt in dit schrijven te zwaar en te groot is gefokt.

Ik hoop dat dit schrijven moge bijdragen dat al de Slenkefokkers elkaar kunnen en zullen vinden in een groot clubverband, tot heil en welzijn van onze mooie liefhebberij. Deventer, 6—1 1953.

S. G. H. VERHEIJ.

*